

Bruxelles, 14.2.2014
COM(2014) 79 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU
privind statisticile elaborate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2150/2002 referitor la
statisticile privind deșeurile și calitatea acestora

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

**privind statisticile elaborate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2150/2002 referitor la
statisticile privind deșeurile și calitatea acestora**

CUPRINS

1.	Introducere	2
1.1.	Regulamentul referitor la statisticile privind deșeurile	2
1.2.	Calitatea datelor într-un mediu „multimetode”	2
1.3.	Controlul calității	2
2.	Punctualitate și promptitudine.....	3
3.	Integralitate	4
4.	Acuratețea datelor	4
4.1.	Sfera de acoperire a datelor.....	4
4.2.	Defalcarea pe sectoare economice	5
4.3.	Clasificarea deșeurilor.....	6
5.	Comparabilitate	6
5.1.	Comparabilitate în timp	6
5.2.	Comparabilitate între țări	7
6.	Sarcina impusă întreprinderilor.....	7
7.	Revizuirea Regulamentului referitor la statisticile privind deșeurile.....	8
8.	Realizări și perspective	10

1. INTRODUCERE

1.1. Regulamentul referitor la statisticile privind deșeurile

Conform articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2150/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2002 referitor la statisticile privind deșeurile¹ (denumit în continuare „regulamentul”), Comisia trebuie să prezinte Parlamentul European și Consiliului un raport privind implementarea regulamentului, o dată la trei ani (după primul raport, care trebuia prezentat în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a regulamentului). Primul raport a fost publicat în 2008², iar al doilea în 2011³.

Secțiunea 7 punctul 3 din anexele I și II la regulament precizează că rapoartele privind calitatea trimise de statele membre trebuie să fie incluse în raportul prevăzut la articolul 8. Aceste rapoarte sunt disponibile pe site-ul CIRCABC:

<https://circabc.europa.eu/w/browse/9a7ac3a5-2f59-46b8-b90c-95cd7283ec22>

Prezentul raport analizează rezultatele celei mai recente livrări de date, din iunie 2012, pentru anul de referință 2010 și se referă la 27 de state membre ale UE. De asemenea, descrie implementarea anexelor revizuite la Regulamentul referitor la statisticile privind deșeurile, aplicabile pentru anul de referință 2010.

1.2. Calitatea datelor într-un mediu „multimetode”

Regulamentul definește datele care trebuie prezentate și nivelul de calitate necesar, însă nu prevede o metodă specifică de redactare a statisticilor privind deșeurile, care sunt așadar elaborate într-un mediu „multimetode”. Acest lucru le permite statelor membre să își mențină sistemele de colectare a datelor și să reducă la minimum modificările necesare pentru a respecta dispozițiile regulamentului.

Pentru a reduce la minimum impactul diferitelor abordări, Eurostat și statele membre lucrează în strânsă cooperare la convergența metodelor și la îmbunătățirea calității datelor. O nouă abordare pentru a conveni asupra unor controale de validare a datelor standardizate, demarată în septembrie 2013, reprezintă un pas important în această direcție.

În rapoartele lor de calitate, statele membre își descriu datele făcând trimitere la elementele de definire a calității folosite în mod curent în Sistemul Statistic European⁴ și stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1445/2005 referitor la calitatea statisticilor privind deșeurile⁵.

1.3. Controlul calității

Încă de la prima livrare de date din 2006, Eurostat a instituit un sistem eficient de control al calității în două etape. Prima etapă constă într-o evaluare rapidă a datelor și a rapoartelor

¹ JO L 332, 9.12.2002, p. 1.

² COM(2008) 355 final, 13.6.2008.

³ COM(2011) 131 final, 17.3.2011.

⁴ Site-ul Eurostat privind calitatea:

http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page?_pageid=2273.1_2273_47140765&_dad=portal&_schema=PORTAL.

⁵ JO L 229, 6.9.2005, p. 6.

privind calitatea, iar în urma evaluării se transmite un raport de evaluare în termen de două luni de la termenul limită de raportare.

În cursul acestei faze, validarea datelor se referă în principal la coerența internă a noilor date și la evoluțiile în timp. Analiza este efectuată la un nivel înalt de agregare și vizează depistarea rupturilor de serie importante.

A doua etapă constă într-o validare mai aprofundată, fără un termen limită strict. Datele sunt analizate într-un mod mai detaliat (de exemplu, pe sectoare economice și pe categorii de deșeuri) și se compară tendințele și evoluțiile între țări. Controalele de validare includ:

- comparații pe țări privind generarea de deșeuri, cu valori din anii precedenți, pentru fiecare activitate economică;
- comparații între țări ale datelor pentru fiecare activitate economică;
- comparație pe țări între volumul de deșeuri generate și volumul de deșeuri tratate, pentru fiecare categorie de deșeuri;
- controale încrucișate cu datele privind deșeurile care rezultă din alte obligații de raportare, cum ar fi verificarea conformității, prevăzute de alte legislații legate de deșeuri.

Eventualele întrebări sunt examinate în lumina rapoartelor de calitate ale țărilor și a reacțiilor la evaluarea rapidă. Aceasta poate conduce la transmiterea unui al doilea set de întrebări către țările în cauză.

2. PUNCTUALITATE ȘI PROMPTITUDINE

Datele și rapoartele de calitate trebuie să fie transmise în termen de 18 luni de la finalul anului de referință, cu alte cuvinte termenul limită de transmitere pentru anul de referință 2010 a fost 30 iunie 2012. În cadrul Eurostat există o procedură de control a respectării termenelor limită și statelor membre le sunt transmise în mod regulat mesaje de reamintire, conform unui calendar predefinit.

La momentul redactării prezentului raportul, situația respectării termenului limită de raportare pentru anul de referință 2010 poate fi rezumată după cum urmează:

- 13 țări au transmis seturile lor de date la timp;
- 6 state membre au transmis datele în termen de trei săptămâni de la termenul limită (Danemarca, Franța, Lituania, Irlanda, Cipru, Ungaria);
- 4 state membre au transmis datele până la jumătatea lunii august, astfel încât acestea au putut fi totuși luate în considerare în cadrul primei runde de evaluare (Belgia, Țările de Jos, Austria, România);
- 4 state membre au transmis datele la peste 3 luni de la termenul limită (Grecia, Italia, Letonia, Regatul Unit). Datele au fost transmise între 25 octombrie (Italia) și 17 noiembrie 2012 (Regatul Unit). Grecia și Italia înregistraseră deja întârzieri serioase în ceea ce privește raportarea în anii de raportare precedenți.

Pe scurt, nivelul de respectare a termenului limită de raportare pentru 2010 a fost sub cel din 2008. În plus, unele țări au raportat date provizorii și au realizat revizuirii majore la câteva luni după termenul limită, ceea ce a necesitat o nouă validare și a întârziat procesul de publicare. Potrivit declarațiilor incluse de statele membre în rapoartele lor de calitate, implementarea celor mai recente modificări ale regulamentului în 2010 nu a cauzat probleme grave și nu explică întârzierile de raportare. Eurostat ia măsuri la un nivel adecvat pentru a îndemna statele membre să își revizuiască procesele de obținere a datelor și să furnizeze date de bună calitate în termenele stabilite.

– Publicarea

Datele privind generarea deșeurilor și tratarea deșeurilor au fost publicate în baza de date de diseminare a Eurostat la 1 octombrie 2012. În noiembrie 2012, martie 2013 și iulie 2013 au fost realizate actualizări cuprinzătoare, din cauza transmiterii cu întârziere sau a corectării datelor.

3. INTEGRALITATE

Furnizarea unor seturi de date complete este crucială pentru producția de agregate UE. Datele care lipsesc limitează interpretarea și valoarea informativă a statisticilor privind deșeurile. Integralitatea se măsoară prin numărul de celule necompletate care sunt marcate ca fiind lipsă prin intermediul unui „M”.

În cadrul primului ciclu de raportare pentru anul de referință 2004, șase din cele 27 de state membre ale UE au fost în măsură să furnizeze serii de date complete privind *generarea de deșeuri*, care acoperă toate categoriile de deșeuri și toate sectoarele. În total, 21 de state membre au furnizat seturi de date care prezentau anumite lacune. În general, proporția valorilor lipsă cu privire la generarea de deșeuri a reprezentat aproximativ 9 % din datele care trebuiau prezentate.

De-a lungul anilor, integralitatea datelor s-a îmbunătățit considerabil. Între 2006 și 2010, proporția valorilor lipsă a variat între 2 % și 3 % din datele care trebuiau prezentate. În ceea ce privește datele referitoare la *tratarea deșeurilor*, proporția valorilor lipsă la nivel național s-a ridicat la 2,5 % în anul de referință 2004 și a scăzut constant până în 2008, când toate țările au raportat date complete privind tratarea deșeurilor.

Ca urmare a revizuirii regulamentului, cerințele referitoare la datele privind tratarea deșeurilor pentru 2010 au devenit mai cuprinzătoare, din cauza defalcării detaliate pe categorii de deșeuri și a categoriei suplimentare de tratare „rambleiere”. Ca urmare, cinci dintre cele 27 de state membre au raportat date lipsă pentru 2010 și 3,4 % din datele privind tratarea au fost marcate ca fiind lipsă. Mai mult de jumătate din valorile lipsă (1,9 %) priveau noua categorie de tratare „rambleiere”.

Raportarea de date statistice către Eurostat a fost simplificată pentru statele membre prin introducerea de formulare web în eDAMIS, punctul unic de introducere a datelor al Eurostat. De asemenea, datorită acestui fapt colectarea datelor a devenit pe deplin conformă cu standardul SDMX.

4. ACURATEȚEA DATELOR

4.1. Sfera de acoperire a datelor

Obiectivul regulamentului este acela de a produce statistici privind deșeurile în conformitate cu domeniul de aplicare al Directivei 2008/98/CE privind deșeurile (Directiva-cadru privind deșeurile)⁶. Statisticile privind generarea de deșeuri trebuie să fie compilate pentru toate sectoarele economice și pentru toate gospodăriile și trebuie să includă deșeurile care provin din operațiunile de recuperare și de eliminare — și anume deșeurile secundare. Statisticile ar trebui, de asemenea, să acopere deșeurile generate de societățile mici (< 10 angajați), deși astfel de firme ar trebui scutite de participarea la anchete ori de câte ori este posibil.

Statisticile privind tratarea deșeurilor acoperă toate deșeurile care se recuperează sau se elimină în cadrul unei țări, indiferent de originea deșeurilor respective. Principiul fundamental al regulamentului este colectarea de date privind destinația finală a deșeurilor. Operațiunile pregătitoare de tratare nu sunt luate în considerare.

– *Erori de acoperire și diferențele în ceea ce privește gradul de acoperire al datelor*

Erorile de acoperire observate se datorează în principal:

- distincției între ce este deșeu și ce nu este deșeu, precum și diferențelor în ceea ce privește aplicarea acestor definiții;
- abordărilor metodologice diferite și priorităților naționale diferite în materie de gestionare a deșeurilor și de statistici privind deșeurile;
- probleme de acoperire specifice sectorului (de exemplu, o lipsă de acoperire asumată în privința deșeurilor din construcții și din demolări în unele țări).

Diferențele în ceea ce privește gradul de acoperire al datelor sunt considerate a fi cele mai mari în următoarele domenii:

- gradul de acoperire al deșeurilor extractive (deșeuri din industria extractivă) este perceput ca având un impact foarte mare asupra statisticilor privind deșeurile. Cele mai serioase diferențe dintre țări sunt cele datorate gradului de acoperire a materialului de descoperă, adică materialele naturale care sunt eliminate pentru a avea acces la minereu fără a fi prelucrate, precum și în ceea ce privește deșeurile extractive care sunt gestionate la locul de extracție.
- Distincția între deșeuri și subproduse are un impact semnificativ asupra cantităților de deșeuri în secțiunea A a NACE (agricultură, silvicultură și pescuit) și în secțiunea C a NACE (industria prelucrătoare), în special în ceea ce privește următoarele categorii de deșeuri: deșeuri de lemn, deșeuri animale și vegetale și, posibil, zguri din producția de metale.
- Varianța generării de deșeuri în secțiunea F a NACE (construcții) indică diferențe în ceea ce privește gradul de acoperire al datelor.

⁶ JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

- Mai multe țări nu au fost în măsură să prezinte un raport cu privire la noua categorie de tratare „rambleiere”. Cu toate acestea, majoritatea au declarat că lucrează la soluții pentru următoarea livrare de date.

Impactul global al erorilor de acoperire este dificil de evaluat. Erorile de acoperire pot determina atât subestimări, cât și supraestimări. Impactul este considerat a fi cel mai mare la nivelul deșeurilor minerale din secțiunea B a NACE (industria extractivă) și din secțiunea F a NACE (construcții), acesta fiind unul dintre motivele pentru care aceste categorii de deșeuri sunt excluse din indicatorii privind generarea și depozitarea deșeurilor pe baza regulamentului.

4.2. Defalcarea pe sectoare economice

Regulamentul solicită statelor membre să facă o defalcare a datelor pe 19 activități generatoare de deșeuri (18 sectoare economice și gospodării). Defalcarea activităților economice este definită prin trimitere la Clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană (NACE). Alocarea corectă între activitățile generatoare este o condiție preliminară pentru:

- comparabilitatea cantităților de deșeuri specifice fiecărui sector;
- coerența statisticilor privind deșeurile în raport cu statisticile de întreprindere.

Modul în care deșeurile sunt alocate sectorului generator depinde de metodele aplicate pentru colectarea datelor și de unitățile statistice pentru care se compilează statisticile privind deșeurile. Comparabilitatea și coerența datelor este considerată a fi cel mai bine asigurată prin utilizarea registrelor comerțului pentru colectarea datelor. Întrucât regulamentul permite utilizarea fie a unităților locale, fie a unităților statistice ca bază pentru compilarea datelor, vor exista diferențe de la o țară la alta în ceea ce privește alocarea deșeurilor, chiar și în cazul în care dispozițiile regulamentului sunt corect aplicate. Această problemă nu este unică statisticilor privind deșeurile, ci se regăsește, de asemenea, și în alte domenii statistice legate de activități economice.

Impactul general al erorilor de alocare asupra calității statisticilor privind deșeurile este considerat a fi limitat. În țările în care datele privind generarea de deșeuri sunt derivate indirect din datele privind tratarea deșeurilor, există un risc semnificativ de alocare incorectă. Aceasta se datorează faptului că informațiile privind societatea sau sectorul generator de deșeuri provin numai din surse secundare (de exemplu de la colectorul de deșeuri, de la operatorul de tratare a deșeurilor) sau trebuie obținute prin alte mijloace (de exemplu prin modele sau prin utilizarea listei europene a deșeurilor⁷, care conține informații privind originea deșeurilor). Utilizarea de date administrative poate conduce, de asemenea, la alocări incorecte în cazul în care unitățile de raportare din sistemul de date administrative nu sunt aliniate la definiția unităților statistice din regulament.

4.3. Clasificarea deșeurilor

Regulamentul definește defalcarea pe categorii de deșeuri în conformitate cu nomenclatura statistică CED-Stat, dar nu prevede o clasificare specifică de utilizat pentru colectarea datelor. Țările pot utiliza orice tip de clasificare a deșeurilor, atât timp cât acesta poate produce formatele definite, la nivelul de calitate solicitat.

⁷ Decizia 2000/532/CE referitoare la lista deșeurilor, JO L 226, 6.9.2000, p. 3.

Majoritatea țărilor își colectează datele în conformitate cu lista europeană a deșeurilor, care cuprinde 839 de tipuri de deșeuri. În pofida existenței unor probleme în ceea ce privește aplicarea listei, utilizarea pe scară largă a acestei clasificări asigură un nivel ridicat de comparabilitate. Impactul general al erorilor de clasificare asupra acurateții datelor este considerat a fi redus.

5. COMPARABILITATE

5.1. Comparabilitate în timp

În prezent, odată cu finalizarea celui de-al patrulea ciclu de raportare, se poate proceda la o mai bună evaluare a comparabilității datelor în timp.

Sistemul de validare a datelor de către Eurostat asigură faptul că rupturile de serii cronologice sunt identificate și fie corectate, fie explicate. În plus, rapoartele țărilor privind calitatea s-au dovedit a fi un instrument util pentru monitorizarea modificărilor de metodologie și a efectelor acestora în statele membre.

Evaluarea rapoartelor naționale privind calitatea arată că, începând din 2004, aproape toate statele membre au realizat ajustări considerabile ale abordărilor în materie de statistici privind deșeurile. Majoritatea țărilor își îmbunătățesc în continuare sistemele de colectare a datelor în ceea ce privește calitatea datelor (de exemplu, eliminarea lacunelor în materie de date; îmbunătățirea acoperirii) și în ceea ce privește eficiența metodelor lor.

În 2010, volumul total de deșeuri generat în UE-27 s-a ridicat la 2,50 de miliarde de tone, o creștere foarte mică, de 0,3 % sau 8 milioane de tone, față de anul de referință anterior. La analizarea volumului total de deșeuri generate în toate sectoarele se observă că schimbările semnificative din anumite sectoare economice s-au anulat reciproc.

La nivel național, seriile cronologice ale majorității țărilor sunt coerente. Rupturile majore de date în ceea ce privește volumul total de deșeuri generate în anumite țări pot reflecta evoluții reale (de exemplu în Finlanda, Suedia) sau pot rezulta din modificări ale sistemului de colectare a datelor (de exemplu în Danemarca, Austria, Belgia) sau dintr-o combinație a ambilor factori (Regatul Unit).

În Suedia și Finlanda, generarea de deșeuri a crescut enorm în perioada 2008-2010, cu 31 de milioane de tone (37 %) și, respectiv, 23 de milioane de tone (28 %), din cauza creșterii activității de extragere a minereurilor în sectorul minier.

În Danemarca și Austria, rupturile majore de serii cronologice dintre 2008 și 2010 sunt cauzate de schimbări fundamentale în cadrul sistemelor de colectare a datelor. În Danemarca, sistemul ISAG a fost înlocuit în 2010 cu un nou sistem de date privind deșeurile care este pe deplin compatibil cu clasificările relevante ale UE. Ca urmare, volumul total de deșeuri raportat a fost cu 38 % mai mare decât în anii precedenți. În Austria, unde s-a introdus un sistem electronic de gestionare a datelor privind deșeurile, tendința s-a inversat. Volumul total de deșeuri generate a scăzut cu 38 % în comparație cu anul precedent, în parte din cauza excluderii subproduselor din raportare și în parte din cauza lacunelor de acoperire care vor trebui să fie soluționate în viitor. Belgia raportează o creștere considerabilă a volumului de deșeuri generate în perioada 2008-2010, de 29 %, atribuită în principal schimbărilor metodologice în privința culegerii datelor (de exemplu, o mai bună acoperire a deșeurilor secundare).

Regatul Unit raportează o scădere dramatică a deșeurilor din sectorul minier, de 63 de milioane de tone (73 %), în principal din motive metodologice (adaptarea factorilor perimați pentru abordarea de estimare bazată pe modele), dar se presupune că această tendință reflectă, de asemenea, încetinirea creșterii economice în sectorul minier.

5.2. Comparabilitate între țări

Datorită existenței unor definiții și clasificări comune, comparabilitatea datelor între țări este destul de mare pentru majoritatea sectoarelor și tipurilor de deșeuri. Au devenit mai ușor de explicat diferențele între țări în ceea ce privește totalul deșeurilor generate și al deșeurilor tratate.

Cu toate acestea, există încă probleme serioase legate de comparabilitatea datelor cu privire la diferențele de acoperire a datelor descrise în secțiunea 4.1. Aceste probleme sunt abordate, de exemplu, prin intermediul unor ateliere în cadrul cărora se discută cu țările posibilități de armonizare a acoperirii datelor. Au fost organizate ateliere de lucru privind deșeurile miniere în octombrie 2011 și privind deșeurile din construcții și demolări în octombrie 2012. Un alt atelier privind validarea datelor a avut loc în septembrie 2013, ca un prim pas către definirea unor standarde comune pentru validare. În plus, analiza aprofundată a datelor cu ajutorul indicatorilor specifici fiecărui sector asigură o îmbunătățire constantă a comparabilității între țări.

6. SARCINA IMPUSĂ ÎNTREPRINDERILOR

Regulamentul impune statelor membre să reducă sarcina respondenților, oferindu-le acces la datele administrative, și să excludă din anchete firmele mici cu mai puțin de 10 angajați dacă acestea nu contribuie în mod semnificativ la generarea de deșeuri.

Declarațiile incluse de statele membre în rapoartele lor privind calitatea arată un nivel ridicat de conștientizare a scopului de a menține sarcina la un nivel cât mai scăzut posibil. Acest fapt este reflectat de numărul tot mai mare de state membre care colectează informații privind sarcina de raportare în termeni fizici și care sunt în măsură să cuantifice durata medie a timpului de care au nevoie respondenții pentru a completa chestionarele sau formularele de raportare. Comparativ cu anul de referință 2008, numărul țărilor care au furnizat astfel de informații cantitative a crescut de la șapte la 10 state membre. Informațiile au fost colectate de la respondenți prin intermediul unor chestionare sau au fost determinate prin studii specifice.

Șapte din cele 10 țări au estimat că durata medie necesară pentru completarea chestionarelor sau a formularelor de raportare a variat între 20 de minute și trei ore. Durate mai lungi de trei ore au fost raportate de către Irlanda, Polonia și Suedia. Durata cea mai lungă a fost raportată de Polonia (între una și 40 de ore per respondent) unde, pe parcursul unei perioade de tranziție, deținătorii de deșeuri sunt împovărați cu o dublă raportare (raportare administrativă și statistică) până când ancheta statistică este, treptat, eliminată.

Cea mai bună modalitate de a ajuta societățile este evitarea dublei raportări prin utilizarea datelor administrative și/sau prin coordonarea anchetelor privind deșeurile între instituțiile interesate (birouri statistice, ministere ale mediului, agenții de mediu). Pentru 15 state membre, datele administrative reprezintă principala sursă pentru statisticile privind deșeurile. Alte țări utilizează datele administrative ca una din multe alte surse de date.

Numărul de țări care au implementat sau intenționează să implementeze sisteme electronice de raportare este în creștere. Instrumente de raportare electronică a unora sau a tuturor datelor privind deșeurile sunt acum disponibile în Belgia (Flandra), Danemarca, Irlanda, Lituania, Ungaria, Austria, Polonia, Slovenia și Regatul Unit.

Scutirea de participarea la anchetă a societăților mici este gestionată în moduri diferite. Anumite țări includ societățile mici prin efectuarea unor anchete prin sondaj și extrapolează rezultatele. Totuși, majoritatea le exclud în totalitate. Cifrele sunt fie ignorate, fie extrapolate prin modele de estimare bazate pe factori. Țările au stabilit diferite praguri de excludere, definite în principal de numărul de angajați sau de cantitatea de deșeuri generate pe an. Unele țări combină cele două criterii pentru a se asigura că și societățile mici sunt acoperite de operațiunea de colectare a datelor în cazurile în care depășesc pragul definit de generare a deșeurilor.

7. REVIZUIREA REGULAMENTULUI REFERITOR LA STATISTICILE PRIVIND DEȘEURILE

După primele două perioade de raportare, anumite deficite deveniseră deja evidente, iar aspectele care trebuiau îmbunătățite au fost definite în primul raport către Parlamentul European și Consiliu [COM(2008) 355]. În plus, revizuirea Directivei-cadru privind deșeurile (2008/98/CE) stabilește noi nevoi de informare și modifică anumite definiții. Din aceste motive, și regulamentul a trebuit modificat [prin Regulamentul (UE) nr. 849/2010 al Comisiei⁸]. Versiunea modificată a fost aplicabilă pentru anul de referință 2010. Principalele schimbări sunt rezumate astfel:

- Cea mai importantă modificare o reprezintă armonizarea defalcării pe categorii de deșeuri în secțiunea 2 din anexele I și II la regulament. De la anul de referință 2010, generarea de deșeuri și tratarea deșeurilor trebuie raportate în conformitate cu aceleași 51 de categorii de deșeuri.
- Anumite categorii de deșeuri au fost reorganizate sau altele noi au fost introduse, pentru a îmbunătăți utilitatea datelor, de exemplu pentru monitorizarea politicilor în materie de deșeuri. Printre acestea se numără:
 - categorii de deșeuri distincte pentru deșeurile minerale din construcții și demolări, pentru soluri și pentru nămoluri de dragare;
 - categorii de deșeuri distincte pentru deșeurile lichide și minerale generate de tratarea deșeurilor (deșeuri secundare);
 - reorganizarea categoriilor de deșeuri animale și vegetale și de deșeuri de metale;
 - gruparea diferitelor deșeuri chimice într-o singură categorie.
- Mai mult, categoriile de tratare a deșeurilor au fost reorganizate:
 - Definiția categoriei de tratare „Depozitarea în sau pe sol” a fost armonizată cu definiția depozitării din Directiva 1999/31/CE a Consiliului privind depozitele de deșeuri⁹ pentru a integra colectarea datelor privind numărul și capacitatea

⁸ JO L 253, 28.9.2010, p. 2.

⁹ JO L 182, 16.7.1999, p. 1.

depozitelor de deșeuri care au fost colectate până la momentul actual în temeiul directivei respective¹⁰.

- Categoria de tratare „rambleiere” a fost introdusă pentru a armoniza regulamentul cu definițiile din Directiva-cadru privind deșeurile revizuită.

Manualul pentru punerea în aplicare a regulamentului referitor la statisticile privind deșeurile a fost adaptat în 2010 și, din nou, în 2013.

Având în vedere declarațiile făcute de statele membre, implementarea categoriilor de deșeuri revizuite și regruparea operațiunii de tratare „Depozitarea în sau pe sol” s-au desfășurat cu bine și nu au cauzat nicio problemă. Unele țări au salutat în mod explicit modificările, din perspectiva tehnică.

Numeroase țări au raportat probleme în legătură cu introducerea noii categorii de tratare „rambleiere”, în principal din cauza faptului că lista operațiunilor de recuperare din anexa II la Directiva-cadru privind deșeurile nu oferă o intrare specifică (cod R) pentru „rambleiere”. Mai mult, definiția termenului „rambleiere” a fost criticată ca nefiind suficient de clară, acest fapt fiind perceput ca o problemă pentru colectarea datelor.

Per ansamblu, regulamentul modificat a fost implementat cu succes și unul dintre obiectivele revizuirii (alinieră statisticilor privind deșeurile cu definițiile și cerințele de raportare ale altor legislații privind deșeurile), a fost atins.

Cu toate acestea, prezentarea și analizarea seriilor cronologice au devenit mai dificile, din cauza rupturilor cauzate de redefinirea categoriilor de deșeuri și a operațiunilor de tratare. Eurostat lucrează în prezent la ameliorarea prezentării datelor către utilizatori, astfel încât cel de-al doilea obiectiv important al revizuirii regulamentului (îmbunătățirea utilității statisticilor privind deșeurile) să fie, de asemenea, atins.

8. REALIZĂRI ȘI PERSPECTIVE

S-au realizat progrese importante în ceea ce privește compilarea statisticilor privind deșeurile, de la prima raportare în 2006. Integralitatea datelor furnizate de statele membre s-a îmbunătățit în mod constant. Statisticile privind deșeurile au atins un grad destul de ridicat de comparabilitate între țări în cazul majorității categoriilor de deșeuri și se realizează progrese importante în ceea ce privește o acoperire completă a datelor. În general, datele prezentate de majoritatea țărilor sunt de o calitate adecvată. Cu toate acestea, pentru a contribui la realizarea obiectivelor de politică ale UE în ceea ce privește mediul, industria și materiile prime, sunt necesare în continuare îmbunătățiri.

Armonizarea datelor avansează datorită unui set de documente de orientare metodologică, disponibile pe site-ul web al [Centrului de date pentru mediu privind deșeurile](#), și prin intermediul unor ateliere care abordează domenii unde există diferențe serioase în ceea ce privește gradul de acoperire al datelor. Erorile și lacunele metodologice sunt identificate de sistemul de control al calității.

¹⁰ Decizia 2000/738/CE a Comisiei din 17 noiembrie 2000 privind un chestionar pentru elaborarea de către statele membre a rapoartelor referitoare la punerea în aplicare a Directivei 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri (JO L 298, 25.11.2000, p. 24).

Ca o nouă abordare pentru îmbunătățirea calității datelor, Eurostat instituie în prezent un program care are ca scop sprijinirea țărilor în care există deficiențe grave prin intermediul unor reuniuni bilaterale care să permită discutarea acestor aspecte și prin opțiuni de îmbunătățire.

După furnizarea datelor pentru 2010, datele privind generarea și tratarea deșeurilor sunt acum disponibile pentru patru ani de referință, și anume pentru perioada 2004 - 2010. Datorită prelungirii seriilor cronologice, datele au devenit din ce în ce mai utile, de exemplu pentru stabilirea de indicatori și pentru utilizarea în domeniul conturilor de mediu.

În același timp, schimbările metodologice din cadrul fiecărei țări pot influența încă în mod semnificativ seriile cronologice la nivel național și la nivelul agregatului UE-27. Prin urmare, evoluțiile în timp ar trebui să fie interpretate în continuare cu grijă și în urma unei analize atente a datelor subiacente. De asemenea, va trebui monitorizat efectul noilor concepte introduse de Directiva-cadru privind deșeurile revizuită, și anume criteriul de încetare a stadiului de deșeu, asupra statisticilor privind deșeurile.

Se stabilesc indicatori privind „generarea de deșeuri, cu excepția deșeurilor minerale majore” (tsdpc210) și „generarea de deșeuri periculoase, pe activități economice” (tsdpc250), ambele făcând parte din setul de indicatori ai dezvoltării durabile. A fost elaborat un nou indicator privind „depozitarea deșeurilor, cu excepția deșeurilor minerale majore”, planul fiind ca acesta să fie inclus în setul de indicatori privind utilizarea eficientă a resurselor. Elaborarea de indicatori privind alte categorii de tratare, inclusiv reciclarea, este în curs de desfășurare.